

Megjelen: hetenkint egyszer, Csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kértek az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasabos petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

A tavaszi közgyűlés előtt.

Mindinkább élesebben nyilvánul a panasz közigazgatásunk hiányai fölött; sokan a hibát magában államszervezetünkben, mások a közkormányzat rendszeretlenségében, főleg közigazgatási törvények nemléteben, míg némelyek egyedül a szereplő egyéniségekben, azoknak hanyag eljárásukban keresik és találják. Ez a „Magyar Politika” t. collegánk véleménye, s ezt mi is igen sokban magunkévá tesszük. — Mert nem lehet tagadni, hogy ez állításban igen sok igazság van, de kiválólag egyiknek sem lehet tulajdonítani a tapasztalt hiányokat, de a fölhozott körülmények mindnyájának együtt véve.

A közigazgatás kell, hogy olcsó, gyors, szabatos és pontos legyen.

Nem mondhatjuk olcsónak, de úgy állami mint megyei kormányzatunk összeállítása felelősséget érkeket, s jó nagy fizetésekkel hozott alkalmazásba, terhes és nem látszik arányban állani pénzügyi helyzetünkkel; s közigazgatásunk ezen árnyékoldalát el sem távolíthatjuk mind az ideig, míg ősi fönnálló megyei területi viszonyainkon nem változtatunk.

A jelenlegi szolgabírói kerületek feleszámának felosztása mellett a nagy kiadásokon segíteni alig lehet. Ha tehát megtakarításokat óhajtunk, e részben kell, hogy sok tekintetben egészen új kerületi beosztást létesítsünk, mely a közigazgatás sokoldalú érdekeinek alkalmasabb legyen megfelelni; bár mennyire kedvesek legyenek is előtünk a történelmi remiszcentiák, bár minő kegyelettel visellessünk is mint megyeisták, meggyénk, kis hazánk iránt: szakítani kell a múlttal, áldozatot kell hoznunk a jövőnek, felre téve komaságot, barátságot és más mindenféle mellékérdeteket.

Másik, fontosabb érdeke a közigazgatásnak az, hogy gyors legyen, ámha e tekintetben hiányokat tapasztalunk, felroghatjuk ezt államviszonyaink rendezésének és természetének is, s innen kifolyólag azon állásnak, melyet a köztörvény hatóságok szemben a központi kormányzattal máig elfoglalhatnak.

A közigazgatás pontosságának vagyis szabatos egyöntettségének akadályául tekintjük azt, hogy nem léteznek a közigazgatási szabályozó rendszeresítő törvények. S így nehéz az illető közegnek csak aziránt is eligazodni, hogy bizonyos esetekben hol kezdődik a közigazgatás jogköre, vagy hol végződik az egyes bíróságok beavatkozása.

Ily chaosban kormányozni ritka alispán képes. S a ki pedig képes volna, annak meg vannak kezei köte; mert egy alispán még csak azt sem teheti, hogy elcsapjon egy hanyag s tehetetlen kerületi szolgabíró; mert e jog a főispán joga, s lehet olyan főispán is, a ki annyit tud a megye adminisztrációjáról, mint a tyúk az abéczeről. Pedig a mulasztásért, a felelőség nem a főispánt, de a minden tekintetben érélyes és szorgalmas alispánt terheli. — Igen csodálnak azok, a kik azt hiszik: hogy a jó és gyors közigazgatáshoz nem kell egyéb mint, hogy ne legyen a jegyzők asztalan és az expediturában restantia? a kik ennél többet nem kívánnak — azoknak fogalmok — nincs arról, hogy mi az a megyei közigazgatás. Szerintünk, a kit terhel a felelőség, annak kezében kellene lenni a hatalomnak is, s ez pedig az alispán.

Tagadhatatlan, hogy minden a szereplő egyéniségek erélyétől és tehetségétől függ. Mert a hol az alispáni székben egy értelmes és érélyes fő áll, ott — szolgabíró uraimék is jobban és gyorsabban intézik el a munkát — de kérdem, hogy mint forogna a közigazgatás kereke akkor „ha a szolgabírák félhetnének attól, hogy ha a hozzájuk intézett alispáni rendeletek azonnal meg nem felelnek, el is csap-

hatok.” — E mumus igen meszire van tőlük, — s ez aztán az oka, hogy vannak szolgabírák, a kiknek még a múlt évről is maradt közmunkájok elvégezni való. — S mi történik az ily uracsokkal? semmi! Mert az alispán keze meg van kötte.

Azért szükséges, hogy minden megye s annak bizottsági tagja támogassa az illető tisztviselőt, de egyszersmind ellenőrizze is.

Részünkről szükségét látjuk annak, hogy a közigazgatási kormányzó alispánt a kormány nevezze ki, s adjon kezébe oly hatalmat, melyet a jelenlegi főispánok bírnak, de nem használnak. Mert míg az alispán kezei így meg lesznek kötve, mint most, jó, gyors és pontos közigazgatást, még egyszer annyi költség mellett sem várhatunk.

Azért szerintünk az volna a magas kormány első teendője, hogy a belügy-minister ő nagyméltósága hívná össze magához egy értekezletre az ország különböző részeiből a kormányzó alispánokat, s azokat meghallgatván a megye és az ország érdekében kegyesen intézkedni méltóztatna.

Mert a közigazgatás hiányairól, csak a kormányzó alispánok képesek bővebb felvilágosítással szolgálhatni.

APRÓSÁGOK.

A nagy héten történt, hogy U. városban a katonai őrségből egy csapat a főtemplomba küldetett, hogy a rendet fontartassák és egyuttal a hitszónoklatot is meghallgassák. A hitszónok nagy tüzzel beszélt, Krisztus urunk kinszenvedéséről, és midőn a fogmegekre került a dolog, a pap egészen áthajolt a szózekén, és épen a katonaságra szegezvén szeméi kérde: „és valjon ki küldé ezen fogmegeket?” Egy besületes közlegény azt hitte, hogy a kérdés őt illeti, hogy őket bizony Kuhlma kaplár rendelte ide.

(Pecszétisztító.) Blaine, az amerikai kongresszus elnöke, megrovást vont nem rég magára egy kétes jellemű nyereszkesdő vállalat iránt tanusított elnézése miatt s midőn ártatlansága érzetében enquete kiküldését kérte, néhány tréfas képviselő a Washingtonban általánosan ismert pecszétisztító vén néget, Sandkelt küldte hozzá, mondván, hogy az elnöknek sok tisztítatni valója van. — Sandkelt vedrével és keféjével sietett az elnök palotájába, hol előadta, miszerint ő képviselőktől hallotta, hogy az elnök urnak sok tisztítatni valója van, s ő kész a munkát magára vállalni. — Az elnök elértvén a dolgot, egy dollárt nyomott a néger markába s elereszté. A vén Sandkelt azonban maig sem érti, mért nem adta át neki az elnök tisztítatni valóját.

Nem régiebben a galiczi Károly vasúti vonatot, két szemközti jövő paraszt integetés és kiabálás által megállásra bírta, midőn megállt a vonat, a két paraszt a konduktorhoz közeledett, hogy tőle pipa gyújtó tüzet kérjenek.

(Sikerült élez.) Egy berlini humoristikus lap legutóbbi számában következő jelentést hoz: „Hanan hercegnő Kasselből elutazott, minden értékes vagyonát magával vivé; férje a választó fejedelem hon maradt.”

(A mi eselédünk.) X. asszony igen szép volt még mindig, bár rózsai hervadásnak indultak. Szoba leánya, egy tüzes feketeszemű 18 éves csintalan, bókókat mondott neki öltöztetés közben. — Ugyan — mondá X. asszony, kedvtelen nézgetve magát a tükörben — mit adnál az én szépségemért? — Biz' isten, asszonyom, adnék legalább is érte, a mennyit nagysád adna az én ifjúságomért — lón a válasz.

Hogy bannak a kafferek beteggeikkel? Midőn valaki a házbeliék közül súlyosan megbetegszik, a kunyhóból egy távol, magányos helyre viszik, hol nagy tüzet raknak, s a mellé egy edényben vizet tesznek. A rokonok a beteg mellett maradnak mindaddig, míg azt nem látják, hogy halála csakugyan bekövetkezik. Ekkor eltávoznak, kivévén a haldokló házastársát, ki csak a halálzás valóságos bekövetkezése után távozik. A holttest eltakarítását a hienákra bízzák, melyek tisztességesen el is temetik — gyomrukba.

Brancas gróf emlékirataiban olvassuk, hogy a gróf egykor, lelkében egészen meg lévén zavarodva, menet közben egy mély verembe esett, hol csakhamar anyira beletalálta magát új helyzetébe, hogy midőn emberek

jöttek segítségére, őt kiszabadítandók, e kérdéssel fogadá őket: „Mivel szolgálhatok?”

A világ legöregebb embere a morvaországi Celadna helységben él. Már 147 éves, és elég erős hogy mezei munkákkal foglalkozhatik. A nasseldorfi plébános, kinek egyházi hatóságához Celadna tartozik, az anyakönyvből értesülvén az említett egyén ritka koráról, kíváncsi volt őt látni, és kocsit küldött elé. Az aggyastván gyalog jött a plébánoshoz, és nem lehetett rábírní, hogy kocsiba üljön. A plébános kérdésére elbeszélte, hogy élte legnagyobb részét pásztorokamrában tölté, a katonaságnál is szolgált, és 90 éves korában nősült meg. Élelme többnyire tej- és burgonyából áll.

(Isten és rendőr.) Gondolja meg ön jól, hogy isten előtt tesz vallomást! mondá a törvényszék asztalan álló feszületre mutatva egy ügyvéd a tanúhoz, ki látszólag a tényállással ellenkező vallomást tett. És a midőn a tanu tovább is megmaradt állásai mellett: Azt se felelje ön, hogy a rendőrközeg előtt beszél, folytatá az ügyvéd. — Mire tanu megpillantván háta mögött a rendőrt, rögtön visszavonta előbb tett állításait.

(Gyorsaság.) Valaki kiszámította, hogy a közönséges gyalogló kényelmesen halad két óra alatt egy mértföldet, tehát egy másodperc alatt 2 1/2 lábát s így ha éjjel-nappal szakadatlanul utaztatna, 450 nap alatt járná körül a földet (5400 mértföld). A esiga a leglassabb futó, egy másodperc alatt csak egy lábát halad; a közönséges postakocsi egy másodperc alatt 6 1/2 lábát halad; egy lovas futár 13 1/2 lábát, azaz óránként 2 mértföldet. Egy jó korszolázó óránként 4 mértföldet, tehát egy másodperc alatt 26 lábát halad; ép ily gyorsan fut az iramszarvas, mely naponként 96 mértföldet képes hátrahagyni; az agár háromszor sebesebb s óránként 12 mértföldet, másodpercenként 78 lábát fut, úgy, hogy ha ily gyorsasággal haladhatna folytonosan, 16 nap alatt körülfutná a földet. A légy 5 lábát repül másodpercenként, a fecske 75-öt, a postagalamb 144-et s így mintegy 8 nap alatt kerülne meg a földet. A bálna 40 lábát uszik egy másodperc alatt, s így 32 nap alatt tenné meg a fenebbi utat, a vihar 60 lábát halad másodpercenként, a hang 1500-at, egy gőzmozdony teher nélkül 80-at, s így 19 nap alatt tenné meg a föld körüli utat. A vadászpuska egy másodperc alatt 300 láb távolságra löki a sörétet, egy ágyu 600-ra, s ha megtarthatná e gyorsaságot, egy nap alatt megkerülne a földet, míg a hangnak fél napi idő kellene erre. A villagosság másodpercenként 42,000 mértföldet, a villanyosság csaknem kétszer annyit halad.

A délmagyarországi folyók és csatornák hálózata.

A közlekedési miniszternek az országos közlekedési hálózatot tartalmazó jelentéséből eddig adtuk a minket délmagyarországiakat érdeklő pontokat, most hátra van még a hajózható folyók és csatornák hálózata, melyből a következő pontok érdekelnek minket.

Itt első sorban kiemeljük

1) A Dunát. „Ezen hatalmas folyam szabályozásának költségeit most annyival kevésbé lehet megállapítani, mert a tervek iránt nincsen még végmegállapodás. A hajózásnak ugyanis a folyam ezen szakaszán sok és különböző akadályai vannak, mert a folyam Moldvától Orsováig, illetőleg ezentúl a vaskapuig 4 mfd hosszúságban egy szűk sziklavölgyben halad, s a meder telve van sziklatömbökkel, melyek részint a vízszin alatt vannak s így a nagyobb hajók járását közép vízállásnál nehezítik, kis vízállásnál pedig lehetlenné teszik. Másik hátrány itt, hogy a víz mélysége és sebessége rögtönösen változik, mi már magában is fölötte nehezíti a hajózást. A Duna esése továbbá ezen szakaszában sokkal nagyobb állagos esésénél, mely Pest és Pétervárad között 100 ölre 3.6''', míg a Péterváradtól Orsováig eső 42 mfd hosszú szakaszon 100 ölenként átlag 7.20'' s változik 3'' és 24'' között.

Orsován alól a Traján-hídnál az esés normalis 4.9'' és a vaskapunál, hol a vízben s közvetlen a vízszin alatt levő sziklák a vizet felduzzasztják, annyira hogy 1300 öl hosszúságnál a felső és alsó vízszin közötti különbség 16' és 6''-et tesz, az esés 100 ölre 15.23'' vagyis 182''—76.

A szakértői vélemények abban megegyeznek, hogy a dunát ezen helyen akként kell szabályozni, hogy Orsován felül a sziklák eltávolíttassanak, s a vaskapunál a sziklába egy, esetleg két hajózási ut repesztessék, e két művellet fogván megnyitni azon kaput, mely eddig egyik gátja volt a keleti kereskedelem Pest felé irányulásának.

2) A Maros. A maros Szegedtől a Tiszába beömlésétől fel M.-Ujvárig jelenleg is már a hajózható folyók közé soroztatik, vannak azonban e folyónak egy magyarországi mint erdélyi részén egyes helyek, melyek elzártonyosodtak, s hol a hajózás akadályokba ütközik, s melyen rövid átvezetések létesítésével segíthetni.

Egy másik akadályt e folyónál az elült tönkök képezik. Hogy tehát ezen vizut, mely az alföld egy részét keresztülmetszi, a hajózásnak megnyerhető legyen, a meder kitisztítandó, a zátonyok eltávolítandók lesznek, melyre 480,000 frt lesz szükséges.

A hajózásnak M.-Ujvártól feljebb kiterjesztését ez idő szerint még a mederbe több helyen épített keresztgátok akadályozzák.

3) A Ferencz - csatornának átalakításáról az 1870. évi XXXIV. t. cz. rendelkezvén, ez itt csak felemlítettik.

4) A Béga-csatorna jelenleg Temesvárig hajózható és azon felül K.-Kustélyig fausztatásra használtatik. — Hogy azonban a Becskerekeltől a Tiszával párhuzamosan haladó Béga a Tiszával rövidebb vonalon összeköttetésbe hozassék, másrésztől Temesvár és környéke a Bégán és a Ferencz-csatornán át Bácsmegyével rövidebb irányban közlekedhessék és pedig közlekedhessék minden vízállástól függetlenül: a Bégának Becskereken felül a Tiszával összeköttetésbe hozása és Temesvárig egy tartányokkal ellátott csatornává alakítása hozatik javaslatba, melynek költsége 3 millió 486,000 frtot teend.

5) A Ferencz-csatorna kiegészítését képező Szapár-újvidéki csatorna kiépítését és a mohácsi Dunaágnak tápcsatornává alakítását a Ferencz-csatornavállalat köteles eszközölni.

6) A Temes. A temesmegyei folyók szabályozását az alakult társulat akként eszközöli, hogy minden mellékvizet a Temes folyóba vezetnek, és ez által e folyó Tiszába ömlésétől Pancsovától fel Bótosig a hajózásra elegendő vízmennyiséggel fog bírni. A medret azonban szükséges átvezetések által rendezni, s ezen munkálat költsége megközelítőleg 525,000 frtot tesz.

Pro domo. *)

Azon eset nyomán, hogy egy községi jegyzői választás napja csak a hivatalos közlöny hirdetései közt tétetvén nyilvánossá, a megye területén közzétett közhírre téve nem volt, — a megye közönsége tegnapi napon tartott közgyűlésében azon határozatot hozta: „hogy a megyei, valamint községi hatóságok intézkedési

*) Igazán dicséretet érdemel Temesmegyének t. bizottsága, hogy a sajtó és t. collegánk a „Temesi Lapok” érdekében, ily nemes intézkedést hozott. E lap meg is érdemli, hogy kellő pártolásban részesüljön. — Mi nálunk még minden csendes, itt sokan azt gondolják, hogy azzal már eleget tettek, ha lapunkra egy példányban előfizetnek. — Más itt a levegő? mások itt az emberek. — Gómör-, Zala-, Somogy-, Nógrád-stb. megyék, minden hivatalos értesítőt használja a területén megjelent lapot. Mi nálunk inkább körözvényeket nyomtatnak, vagy a közzétendő hírdetményeket egy vagy más német lapban teszi közzé a főszámvevő úr, a megye contójára. Azt kell hinní, hogy nem olvasta a főszámvevő úr az „Ellenőr”, „Hon” és a többi lapok megrovását, a múlt évben azért, hogy —: hírdetményei számára nem bírt egy magyar közlönyt teremteni. Most a bajon segítve van, de azért a főszámvevő úr most is csak a régi maradt. Bezzeg, nem így jár el Becskerekvárosának tisztikara tanulhatna tőlük a főszámvevő úr. (Szerk.)

köréhez tartozó ügyek, melyeknek közhírre tétele szükséges, a „Temesi Lapok” hasábjain mindenkor a közönség tudomására juttassanak.
A tisztelt megyei hatóság ezen lapunk tegnapi meggyűlési tudósításában érintett határozata által lapunk a megye és községek hivatalos hírdetési számára közönlönyül kijelentve van.

A Temes-Bégaszabályozás eddigi munka-eredménye.

Temesvár, április 8-án.

A Temes-Béga-egészségügyi vizsabályozás munkálatainak gyors és szerencsés kivételétől függően Banát legnagyobb részének árvizektől mentesítése, tisztelt előfizetőink kívánságának velünk eleget tenni, midőn az alább következő

Örömmel és köszönettel fogadjuk megyénk derék képviselőinek eme határozatát, mely nem pusztán a czélszerűség szempontjából fontos, hanem azon okból is, mert ez a „Temesi Lapok”-at minden temesmegyei műveltség- és közérdeklődőnek közzé kell hozni. Lapunk minél nagyobb terjedését fogja maga után vonni.

kimutatással megkezdjük a munka haladásáról ezután minden hóban rendszeresen közlendő kimutatásainkat.

Munka - kimutatás a nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium által jóvá hagyott és a Temes-Béga-egészségügyi vizsabályozó társulat által elfogadott általános tervek nyomán véghez vitt földmunkákról.

Sorszám	Megnevezés	Véghez vitt földmunka		A munka eredményt százalékban kifejezve	
		márczius hóban 1873	kezdetől fogva össz.	elkészült már	hiányzik még
		köb-öl	köb-öl		
1	Beregszó Ó-Béga csatorna és átvágás töltés	928 ⁰⁰	12.759 ⁰⁰	9 száz.	91 száz.
2	Temes átvágás töltés	9.848 ⁰⁰	33.933 ⁰⁰	8 „	92 „
3	Temesina csatorna töltés	5.979 ³²	9.340 ⁰³	5 „	95 „
4	Surgány átvágás	2.488 ⁰⁰	49.617 ⁰⁰	10 „	90 „
5	Poganis csatorna és átvágás töltés	—	—	—	100 „
6	Ó-Birda és Lanka átvágás töltés	—	—	—	100 „
7	Berzava csatorna töltés	—	—	—	100 „
8	Rojga csatorna töltés	332 ⁰⁰	2.947 ⁵⁰	17 száz.	83 „
9	Moravicza és Terézia csatorna töltés	—	—	—	100 „
10	Verseczi csatorna töltés	—	—	—	100 „
11	Vlajkováci csatorna töltés	—	—	—	100 „
12	Kevevis-paulisi csatorna töltés	—	—	—	100 „
13	Csatorna és átvágási munkák összesen	10.215 ⁰²	31.851 ⁰⁵	4 száz.	96 száz.
14	Töltésmunkák összesen	12.336 ⁰⁰	76.270 ⁰⁰	6 „	94 „
	mindössze	22.551 ⁰²	108.121 ⁰⁵	5 száz.	95 „

Az itt közölt adatok egy évi munkásság eredményét tünteti fel, mely eredmény a még hátralevő nagy feladathoz képest csekélynek mondható.

Vannak egyes helyek, hol semmit sem végeztek, nevezetesen a Temesinánál, Poganisnál, a Berzava csatornánál, Ó-Birda és Lankánál, a verseczi csatornánál, Vlajkovacznál és a kevevis-paulisi csatornánál. Miután az egész évben végzett munka az összmunkának egy ötöd részét adta, 19 évre van még szükség, hogy az eddighez hasonlóan haladva az egész Temes-Béga-egészségügyi vizsabályozási munkát elvégezzék. Ez okból kívánatos, hogy az egész érdekelttség a társulat munkálatainak

vezetésével megbízottakat támogassa, s a következő évek munkaeredménye nagyobb százalékot tüntessen fel. — Az eddigiek mellett dicsérettel emeljük ki azon körülményt, hogy a töltés- és csatornamunkák előhaladása helyes arányban történt. Temesvár vidéke a temesi töltések által igen sokat nyert és az árterek a Temes részéről igen biztosak, de a Béga részéről nem. A munkakimutatásról való megjegyzéseinket azzal a kívánsággal fejezzük be, hogy minél gyorsabban haladjon előre a megkezdett munka, mely vidékünknek egy nagy fontosságú és a maga nemében ritka vizsabályozási művelettel megajándékozni fogja.

A toroklob.

Leírhatlan azon fájdalom, mit a szülők éreznek akkor, midőn ép, egészséges kedves gyermekük a roncsoló toroklob, mint valamely gyilkos által pedig párnapi betegség után megfojtatik, — de kimondhatlan azon veszteség, melyet ezen epidémia az ifjú nemzedékben tesz, melynek szomorú következményeit egykor maga a nemzet fogja érezni, mert most is kevesen vagyunk, s mi fog történni, ha egész korosztályok kihalnak? mennyire vissza fog maradni hazánk a haladás terén?
Szomorú ezen körjelenség még oly családoknál is egy városban, melyek minden ál-

dozatot megtesznek, s legjobb orvosokat vesznek igénybe, de szomorú és kétségbejuttató oly falusi helyeken, melyek több mérföld távra esnek orvostól, és hol a nép sokkal szegényebb, semhogy legjobb akarat mellett is pénzt, de bár néha időt is áldozni tudhasson.

E makacs, pusztító betegség csak néhány év óta jelentkezett hazánkban s máris 100 évre vette ki részét; az orvosi tudomány fardadhatlanul működik annak megállítására, gyógykezelése érdekében, de úgy látszik kevés eredménnyel, mert részint még mindig csak kísérletképpen történik a műtét, de részint mert a lélekszámhoz képest kevés szakértő orvosokkal bírnak, s továbbá

mert igen nagy azok száma, kik az orvost és gyógyásztárt csak hirtől ösmerik.

A vészharangot már rég meghozta a napi sajtó, sőt az országában interpellációk is történtek, mind hasztalan; legtovább egy-egy kerületi főorvos lön e végett felszólította — egy ember 40—50.000 lelek fölött öröködni! — de tudunk szerint oly intézkedések nem történtek, melyek a ragály valamiképp megállítását eszközöznék, oly védőszerek nem levének közé téve, melyeket minden szülő, a legszegényebb koldus is, családja körében alkalmazni tudhassa.

Hogy egy kerületi főorvosnak csak egy község is ily járványoknál elég elfoglaltságot ad, az tagadhatlan; mert a ki e betegség gyógykezelését némileg ösmeri, belátandja azt, hogy egyetlen beteg gyereket is egy nap 3—4-szer kell az orvosnak meglátogatnia, mi fog történni tehát oly községekben, hol több ezer gyermek van kitéve a veszélynek? mert ha szinte akkor hívatik is az orvos, midőn a gyermek beteg lesz, tehát idejekorán, de mégis mire az orvos több mérföld távrolról megérkezik, többnyire már későn jött, s ha így egyik faluból a másikba vitetik, rendszeren egész körutja csak hiabavalóság.

Mindenek előtt községi orvosokat kell állítani, ezen legégetőbb szükségnek kell honatyáinknak segíteniök, rendezni kell az egészségügyet, hogy minden község köteleztesék orvost tartani.

De mi történjék addig is? mert minden óra, minden perc késő, a járvány nagy mértékben rabolja a családok legszebb virágait.

Magas kormányunknak haladék nélkül intézkedni kellene, hogy minden községbe, hol a járvány mutatkozik, államköltségen bizonyos ideig orvosok alkalmaztassanak, hogy ha a járvány-lepte községek száma nagy, akkor orvosnövények 4—5-öd évesek is e műtetre betaníthatók, s azonnal alkalmazandók.

Egyáltalában az orvos urak volnának hívatva a népek tanácsot adni, de úgy látszik nem igen van idejük; azonban a természet titkait firkészni mindenki jogosítva van, jöjjön a segítség bár oly egyéntől, kinek nem hivatása az orvosi tudomány, de ha a segély olyan, melyben az orvosi tekintélyek nem botránkoznak meg, s olyan, hogy minden községbe a legutolsó falusi kunyhóban is föllelhető, úgy nézetünk szerint azt nem tiltani, de sőt annak alkalmazását tanácsolni, s hatóságilag megparancsolni honfiumi köteleesség.

Legtöbb orvosok megegyeznek abban, hogy a roncsoló toroklob egy oly ragályos betegség, mely a légszó környezetét szokta megtámadni, abban is megegyeznek, hogy ezen ragály eltarthatóságát oly edző szerekkel történik, melyek fertőtlenítőül hatván, a gyuladasi képződményeket fölbonthatják, valamint az is áll, hogy ily kényes műtét keresztül vitelét csak szakértő orvos eszközölheti.

Látjuk, mily veszélyes ezen betegség, mily szakavatottságot igényel annak gyógykezelése; határozottan állítandó, hogy ragályos léven, érintkezés által száll egyikről a másikra legtöbb esetben, ugyan azért nem habozunk kimondani, hogy legfontosabb: védő szerről gondoskodni, s e betegséget ha csak lehetséges kiküszöbölni, illetőleg az egészséges gyerekeket e ragálytól megvédeni.

Egy oly szerre van tehát szükség, mely fertőtlenítiú hason, de az utolsó koldusnál is otthonos legyen, továbbá oly műtőre, a ki ezen szert minden egészséges gyereknél naponta bár nyolc-szor alkalmazza.

Vannak ugyan fertőtlenítő szerek, melyeknek hatása talán gyorsabb, de az ily fertőtlenítő szerek csak gyógytárban kaphatók, melyeknek alkalmazására csak szakértő orvosok hívatvák, már pedig, hogy minden egészséges gyereket kivétel nélkül naponta 8-szor orvos látogasson meg, az lehetetlenség.

Ugyanazért mint fertőtlenítő szert bátor volnék ajánlani jó erős bor-ecetet, vagy községes erős ecetet — mütőkép pedig, a ki

e szert alkalmazza, ajánlanám magát a gyereket — ugyanis ha jó erős ecetbe egy darabka czukort mártunk, ezt a gyerekek jó kedvvel szopogatják, a czukor pedig a nyelven összeolvadván midőn lenyelelik, a légszó mindazon részével érintkezik, hová a ragály magát befészkelni óhajja — de továbbá az ecet belsőleg is megteszi hatását — adagolni lehet bár 3 óránként egyszer. Az ecet már nagyon rég elősmert fertőtlenítő szer, s gyakori alkalmazása ellent áll a veszélyes megtámadásnak.

Az ecet adagolásával még következő szabályok volnának összekötendő.

a) Kerülni minden oly alkalmat, mely már magában toroklobot idéz elő, mert ott hol a légszó gyuladt állapotban van, fogékonyabb a ragály befogadására — ugyan azért a gyerekek jó lábbelivel ellátandók, nedves, esős, szeles időben ki nem bocsajthatók.

b) Habár a gyerekektől a szorakozást, szabadbani játszódást megvonni nem tanácsos, talán lehetetlen is; de mégis oly községekben, hol a ragály uralkodik, ezen szórakozás is nagy óvatossággal engedtessek meg, egyáltalában minden család maga gyerekeit tartassa elkülönítve saját udvarán vagy kertjében, s engedje őket ott játszódni.

c) Minden reggel a szobák ablakai kinyitandók, hogy friss lég hasson bé, azután ecet-vel gyengén párolni lehet.

d) Ott hol egy gyerek torokfájdalommal kezd panaszkodni, a többi gyerekek onnan azonnal eltávolítandók, ha pedig nincs több egy szobánál, úgy más rokonok vagy ösmerősökhöz szállítandók, hol gyerekek nincsenek, addig is egy tiszta zsebkendő ecetbe mártandó s az orr és száj elébe kötendő.

e) Hol egy gyerek ezen betegségben elhalálozott, gondosan össze kell szedni annak ruházatát, melyet betegségében viselt, vagy eldobni, elégetni, vagy ecetbe tartani, s azután kimosni — továbbá a gyerekek netalán hányását vagy ürületeit gondosan összeszedni, s azon helyeket ecet-vel áztatni s megmosni.

A mely gyereken pedig csak alig mutatkozik a torokfájdalom, azonnal egy perczet sem szabad késni, hanem szakértő orvoshoz fordulni, mert habár gyakran kevésbé veszélyes torokbajok is merülnek fel, de nem tudván a szülők azt fölsmerni, ha a baj csakugyan roncsoló toroklob (Dyphtheritis), akkor a legkisebb idővesztés is menthetlen halált eredményez, mig ideje korán jó orvosok a bajon segíthetnek.

Alig hiszem, hogy létezék szakértő orvos, a ki ezen ártatlan övintézkedéseket el-lenezni tudná, sőt meg vagyok győződve, hogy annak czélszerűségét, övszerképpeni alkalmazását maguk is ajánlani fogják.

Azért is honfiumi szövességgel fölkérem a községelöljáróságot, egyházi lelkeseket, tanítókat, hogy templomokban s nyilvános helyeken a szülőket e betegség veszélyességéről és makacsságáról tudassák, magyarázzák meg nekik az övszerek miképp alkalmazását, s oktassák őket, hogy gyerekeikre, mint kertész az övirágaira, felügyeljenek.

Adja isten, hogy ezen ártatlan szer alkalmazása fényes sikert eredményezzen, s irtsá ki hazánkbeli e pusztító elemet — én magam pedig nagy köszönettel venném, ha az illető községek s egyházak előljárói valamint a tanító urak az eredményről bár néhány sorban a „Nemeré”-t tudatni méltóztatnának.

Nemerécske.

Vas megyei gazdasági egyesület-től javaslat.

miként legyenek az országos magyar méhész egyesületek alapszabályai szervezve.

(Vége.)

7. §. Az egyesület ügyeit kezeli: Az igazgató választmány és elnökség, mely egy

TÁRCZA.

A humbug egy neme Amerikában.

Szokásom, mielőtt valamely lapot kezeim közöl kibocsájtok, a hírdetések rovatát néhány pillanat alatt végig futni. E napokban egy amerikai újság esett véletlenül kezem ügyébe, s az abban levő hírdetések között különösen egy vonta magára figyelmemet, részint a hüvelyknyi nagyságú betűkkel irt felirat sajátságossága által, részint, mivel ezen hírdetmény szövege a hírdetéseknél használtatni szokott összevont szövegnél sokkal hosszabb volt. Elolvastam s ezzel teljességében közrebocsajtom.

Házasság tíz percz alatt!

Eredeti elbeszélés, irta Oldal János.

A társaság theázott.

— Ugy hiszem, kedves vendégeim óhajának tesztek eleget, s talán nem követek el sértést mr. Carter ellen, ha őt — ki tíz évet töltvén, részint a párizsi conservatoriumban, részint műutazásokkal Európában, s ma tölti ezen idő óta az első napot hazájában és házammal — felkérem, hogy Ella leányommal egyetemben valamely, négykére irt darab előadása által tisztelt vendégeimnek és nekem oly ritka műveltséget szereznünk sziveskedjék — szóló mr. Brown, a háziúr, szívelyességgel a fennevezett ifjú felé fordulva.

Mr. Carter felkelt s mind a vendégek mind Ella előtt meghajtá magát.

A felszólítottak az egy kissé távolabbra álló zongorához mentek.

— Mr. Carter, őszintén szólva, nem elfogultság nélkül lépett a zongorához, midőn azon ritka és nem reményelt szerencse jutott nekem osztályrészesül, egy ily nagy hírű művész-szel, kinek játékára nézve az én gyenge játékomból csak hátrányul szolgálhat, együtt játszhatni. — Szabad kérnem, az előadandó darabot megnevezni? — szóló Ella szégyenkedve.

— Miss, a választás csakis önt illeteti, izlése és választása rám nézve zsinormértékül fog szolgálni — felelt Carter.

Ella e bököt bájos mosollyal viszonzotta; s hangjegyei közöl kiválasztván „Lucia di Lammermoor” című operát, azt mintegy kérdőleg mr. Carter elé tartá.

— „Miss, megfogja bocsajtni ezen nyilatkozatomat, de véleményemnek ön előtt szavakban kifejezést adni készlet a művészet iránti hő szeretetem s ama eltitkolhatlan öröm, mely szívemet elfogja, midőn önben oly nőt van szerencsém megismerni, ki a gyönyörök között a legszebbet oly finom tapintattal tudja ki-szemelni, s ki ama darab iránt — melynek első hallása a bennem szikraként égő művészi hajlamot lángra lobbantá s melynek, legyen szabad magamat így kifejeznem, nevemet köszönöm — az enyémekkel egyenlő nézeteket látszik táplálni. Valóban nem az ész mondá Donizetti tolla alá a jegyeket, melyek őt örökre halhatatlanná teszik, ama sorokat, melyek a pusztán az ész hatalma alatt álló újjak által soha, de soha sem fognak a szívhez szólni, mert a szívre csak szív képes hatni!” mondá Carter lelkesülten.

Leültek s miután az ifjú néhány futamot

tett a billentyűkön, mondá: „E hangszer valóban minden tekintetben kitűnő s méltó arra, hogy rajta eme isteni mű interpretáltassék!”

A füzet esetleg ama jelenetnél nyitott fel, hol a „Tu sei turbato!” ária fordul elő. A játék megkezdődött.

— „Maestoso,” szóló halkan mr. Carter, Ella felé fordulva. „Nagy, de fennsleges teher a bánat a szíven, de ha szerelem okozta azt, akkor majdnem elviselhetlenné válik, s előbb vagy utóbb szétzúzza azt, mint szétzúzza a villám az erős s majdnem minden — bárminő erőszakos — benyomás iránt érzéketlen tölgyet, szerelem, isteni szikra, e sorokban van eszméd és hatalmad megdicsőítve! Miss e sorok zenéje által óhajtok én önöz szólni! A zene lsten szülöttje s az, mit eme isteni szülött által óhajtanék az ön szívében visszhangoztatva tudni, a legszentebb érzemény! Miss, ért ön engem?”

Ella hallgatott.

— Az élet kin, ha hiányzik az, mi annak valódi értékét adhat s mi a magában véve nyers drágakőről lecsiszolja a durva kőret. Miért a szív, ha nem azért, hogy az az érzelmei szent temploma legyen, ama érzelmeknek, melyek — mint az istenség apostolai — az anyagiság békői közé vert embert, őt a mindennapiság köréből kiemelve, önmagának adják vissza? — S ha van szív, mit ér, ha érzelmek lakoznak abban, melyektől a más szívekben élő érzeményekkel találkozás lehetőségének minden módja el van véve? — Ella, szívében oltárt emelék ön iránt táplált érzemények, s ha az, mi az én szívében napkánt ég, az önben csupán mint parányi szikra égne, akkor nem kérném Istentől a mennyországot, hisz akkor ugyanis föllelném azt itt a

földön!” szóló mr. Carter, szeméit Ellára füg-gesztvén s annak ajkairól lesve üdvének evangéliumát.

Ella feltekintett. Ah, mi minden volt e tekintetben összefoglalva! Ez egy tekintet, magában megszegyenit Demosthenesnek minden ékesszólását!

Mr. Carter megérté őt.

— „Áldott legyen a percz, melyben e hajlék küszöbét átlettem. Szívemben egy érzeménynyel jöttem s ez im itt talált egy másik érzeményben méltó testvérem. Művészet és szerelem, ti támogatatok engem örökké, minden tettemnek ti legyetek külfeje s mindeniknek végoka!” rebegé mr. Carter.

A darab végefelé járt s nemsokára rend-kívüli tapsvihár között befejeztetett.

Senki sem tudta a hallgatók közöl, hogy mit szóló mr. Carter a játék alatt Ellához. Csak midőn mr. Carter mr. Brown elé lépett s néhány szót mondott, hullt le a bizonytalanság fátyola.

Másnap ily feliratu jegyek kerültek ki a nyomdából:

Mr. CH. CARTER,
Miss ELLA BROWN,
jegyesek.

A fenti esetenl használt zongora és hang-gyékönyv az én gyáramból való.

John Simpson,
orgona-, zongora- és fisharmonium-gyáros
New-York, Royal-Street 57.

Üzletemben a legjobb zongorák kaphatók; minden zongorához ingyen 10 operakönyv adatik!

elnök, két alelnök, titkár és pénztárnokból álland.

a) az igazgató választmány áll az elnök, két alelnök, titkáról, és az alapító tagok számarányához képest 30-60 tagból, és 4 egymásutáni évre szótöbbséggel és titkos szavazattal választatnak.

b) Az igazgató választmány kinevezi az egyesület rendes titkárát, pénztárnokait, és egyéb hivatalnokait, meghatározza azok fizetését, és a pénztárnok által nyújtandó biztosítást, úgy azt célszerű ügykezelési utasítással ellátja.

c) jeles méhészeti munkákat a kiadókól olesőbb áron megszerzi és a tagoknak átengedik.

d) méhtenyésztésről való előadásokat a tanodákban, és pedig az elemi iskolákban és felsőbb képző intézetekben behoz és tart.

e) Szakavatott vándor-tanítókat alkalmaz, kiket körvonalozott vándorjárságokba azon meghagyással fog megbízni, hogy ezeket bizonyos meghatározott időben beutazzák, és ott oktatásokat és oktatásokat tartsanak.

A vándor-tanítók az egyleti tankönyv szerint a méhészkedés lényeges főbb fejezeteit kimerítőleg előadni tartoznak;

f) Ervényes igazgató választmányi határozat hozatalára az elnökön kívül 4 vál. tag jelenléte szükséges;

g) az igazgató választmány a központban gyűjtésményi helyiségről gondoskodik, a hol a célszerű jó mehlakok, kezelési eszközök és természetmennyék mindenkor megtekinthetők;

h) törekedni fog egy saját egyleti asztalos műhelyt felállítani, és a mehlakok egyforma 9/4 hüvelyk belső szélességét általánosítani;

i) a megtartandó vándorgyűlések alkalmával kiállításokat is rendez, a tárgyalandó kérdések programját megállapítja, a bíráló tagokat megválasztja, és gondoskodik, hogy szakavatott méhészek a feltett kérdéseket bevezessék, a mint a tárgyakat kiállításnál bemutatják, azoknak kezelését és alkalmazását a közönséggel megismertessék.

k) végre, hogy a tagok méhtenyésztési terményeiket illő áron eladhassák.

8. §. Az elnökségről: Az egyesület elnöksége egy elnökből és két alelnökből áll.

a) Az egyesületi elnök a közgyűlést s igazgató választmányi üléseket összehívja;

b) a közgyűlésnek a lefolyt évi működéséről az egyesületnek s ennek vagyoni állapotáról írásbeli jelentést tesz;

c) a közgyűlésnek s az igazgató választmányi gyűlésnek a tanácskozási tárgyakat kitűzi, a tanácskozási sorozatot vezeti, a határozatokat végrehajtja, szavazatszedő s bíráló választmányt nevez, szavazatok egyenlőségénél szavazata döntő lesz.

d) az elnök képviseli az intézetet hatóságok s külsők irányában, az egyesületi hivatalnokok közt a teendőket s ügyeket kiosztja;

e) a közgyűlést által jóváhagyott költségvetés nyomán minden abban foglalt fizetéseket, sürgős esetekben kisebb kiadásokat is 50 o. é. forint erejéig utólagos jóváhagyás fejében az egyesületi pénztárnál kiadásba utalványoz;

f) szükség esetében a teendők egy részét az elnököknek is elintézés végett átengedi, kik kötelesek az elnököt eljárásában támogatni.

9. §. Az egyesületi titkár: Ő szerkeszti a jegyzőkönyveket s minden irományos dolgokat teljesíti, a könyvtár felett őrködik, melynek kellő rendben és jó karban tartásáról felelős;

10. §. Az egyesületi pénztárnok: a) köteles a kezelendő összeghez képest meghatározandó biztosítékot kimutatni;

b) a szolgálati utasítás szerint könyvet vezetni;

c) minden folyó betételekre s kiadásokra gondot fordítani, és ezekről minden két hónapban az igazgató választmánynak rendes kimutatást adni.

d) Az év végével pedig az egyesületi egész vagyonról rendes számadást adni, és az évi kezelési eredményét kimutatni.

e) Az egyesület vagyonáról leltárt szerkeszteni s tartani, és a tartozási összegeket az adóskor névjegyzékével az igazgató választmányi üléseken behajtás végett feljelenteni.

11. §. Az egyesület felosztásáról. a) Ha az egyesület közbejött akadályok miatt önkényen kívánna feloszlani, erre az összes tagok két harmadrésének szavazata szükséges.

Kelt Szombathelyen, 1873. január 10-én. Sággy Mihály s. k., elnök.

HIRHARANG.

(Gizella főhercegnő.) Azon ünnepélyes-égek előestéjén, melyek rövid pár nap múlva Bécsben a főséges uralkodó család körében le fognak folyni; ma, midőn minden szem rokonszennel csüggy az ifjú menyasszonyon, kit egy bajor kir. herceg hazájába fog vinni, érdekesnek tartjuk némi részleteket elmondani Gizella főhercegnő neveltetése és kiképzetéséről. A most már 16 éves főhercegnőnek neveltetése kizárólag de Surirey de St. Beny Aliz asszonyra volt bízva, ki születésre francia nő, s rendkívüli lelki műveltséggel és szívósággal bírt. De Surirey asszony nem viselte a nevelőnői hivatalos címet, hanem csak palotahölgy volt, és mellette állott Gerstäcker bárónő, ki a nevelőnői helyettesítette akadályoztatása esetén. A főhercegnő udvarhölgyéhez tartozott még két nő: Legreuzi Mária és Heucke Emilia. Az előbbi Gizelle főhercegnő körében

a legrégebb udvarhölgy, és a főhercegnő menyasszonyt Bajorországba el is fogja kísérni, mivel ott egészen új udvarhölgyek állnak a hercegnő szolgálatára, s ezeket Legreuzi kisasszony lesz hivatva Gizella szokásaira figyelmeztetni. A legelső oktatásban Becker udvari tanácsos részesítette a főhercegnőt, s később az egyes szaktudományokat kitűnő szakferfiak tanították. A német nyelv és irodalom, a történet és földrajz tanára volt dr. Egger Alajos, a számtan és természettudományoké dr. Krist, a vallástantól Mayer. Novopacky ismert festő Gizelle főhercegnő mellett mint rajzitanító működött; a zongorázásban Richter oktató, de csak Bécsben, s a főhercegnőnek salzburgi, budai, ischli és gödöllői tartózkodása alkalmával Gerber Károly zongoraművész volt a zongoratanító. A francia nyelvét maga a nevelőnő adott oktatást, később Duchene, az angolból Schmidt asszony, a magyarból pedig Rim ly prépost. Az utolsó télen Zsitkovsky lépett Egger helyére ki családi körülményei miatt nem tartózkodhatott hosszabb ideig Gödöllőn, s Zsitkovsky vezetése alatt nagy előhaladást tett az esztétika terén is, végül február hóban dr. Falke tartott néhány fölolvastatást a művészfőről. — E néhány adat is eléggé bizonyítja, hogy ritkán nyert egy főhercegnő oly széleskörű oktatást, mint Gizella főhercegnő, ki szorgalmasan is tanult egészen a mult hétig, midőn mindegyik tanárától búcsút vett, s kinek értékes ajándékot adott emlékül. A fiatal főhercegnőt a társaságban megnyerőnek és barátságosnak mondják, s bizonyos komolyság és igaz s egyszerű iránti előszeretettel képezik jellemének alapvonalait.

* Gizella főhercegnő pesti nászalbumáról, melyet ma vitt föl Bécsbe a pestvárosi kiadósság, következőket olvassuk a „Föv. L.”-ban: Alkalmunk volt látni e diszalbumból néhány teljesen elkészült s igen szép aquarellképet. Először említjük meg ezek közt Than Mór allegorikai képét, melynek tárgya még egy lapban sem volt érintve. A gyönyörűen színezett képen széles folyamat látunk, melyen függönyös mennyezetű sajkán boldog pár halad, a sajka orrán angyalok ülnek, a vizparton egy aggyastán pihen: a folyam végsőként példázva, alább Buda nem-tője — deli nőlakban — koszorut nyújt a távozó sajka felé, mely boldogságot szállít s mellette a krónika múzsjája egy oszlop közepére vésti az emlékezőt násznapot april 20-kát. Gondolat, rajz és színezés egyaránt sikerültek. Igen kitűnő a Keleti Gusztáv tájképe is a besnyői kolostor és környéke, hangulatos János, ösziesen szelid világitásban. A Gregus Jánosé pedig valóban meglepő. Ő az Al-Dunaszórról, hol a „Hungaria” is fekszik, festé a Dunát, a lánchidat és Budavárát, e szép távlatu képet a nap lealdozásának pirosas fényével árasztva el. At van benne érezt minden szín. Elől a Dunaparton élettelen vásári csoport látható. — A Székely Bertalan történeti képe pedig mely történelmi tanulmányról, migondnál és nagy harmoniával van előállítva: Gizella, az első magyar király neje, egy székből ül, oleben tartva a kis Imre herceget. A királyné pompás köntöse, a butorok, az egész szoba a régiség iránti élénk érzékre mutatnak. A byzanci izlés pompáját látjuk benne. Érdekes emlékek lesznek a főhercegnőre nézve a Telepy Károly által nagy szorgalommal festett lapok is. Egyik a gödöllői kastélyt ábrázolja, lombgazdag erdőségek környezetében; a másik pedig a főhercegnő budavári szalonját, e valóban általánosan díszteremt, virágos növényzettel piros butorokkal, függönyökkel s az író-asztalon is virágokkal; a háttér nyitott ajtaján pedig a hátóterem egy részét látjuk. Ez azonban csak fele az albumnak. Azóta már mind együtt van a tizenkét kép, melyek közt három: Ligeti városligeti részlete s Budapest látképe egy budajlakai pontról, s Brodsky Sándor margitszigeti festvénye olajfestésűek, de úgy színezve, hogy az aquarell szelid tónusaihoz közel álljanak. Az album művészi értékét nagyon emeli az, hogy több képiro járult hozzá mint a bécsihez, s mindegyik saját művészeti természetét jellemzőleg fejezte ki.

(Gizella főhercegnő asszony nászöltönye.) A bécsi nővilág kíváncsian várja a főhercegnő asszony nászöltönyét, és alig győzi találgatni, hogy az uralkodó család és a főséges menyasszony mily öltönyt fognak ez alkalommal viselni. Ez azonban persze most még nagy államtitok, a mielőzt azt következik, hogy a hírlapok azt mielőzt ki fogják fecsegné. És úgy is lett; a „Presse” elárulta a titkot. Gizella főhercegnő, a szokást megtartva, fehér nászöltönyt fog viselni, mely persze a legfinomabb és legdrágább szövetből készül. Az ezüsttel himzett és mirthussal díszített fehér kivágot tüllöltönyt fölött egy ezüsttel himzett és rojtokkal díszített fehér manteau lesz, a melyen egy szintén ezüsttel himzett és a fejhez gyémántdíszszel illesztett fehér menyasszonyi fátyol fog lenni. Hájában a főhercegnő friss mirtus-koszorút és nyakán a fejdísznek megfelelő colliert fog viselni. — A királynő arany és ezüsttel himzett nehéz szürke selyemruhában fog megjelenni, ugyanoly színű és szövetű köpenyvel. Ez öltönytön a himzett és az összeállítás bécsi munka. Erzsébet főhercegnő piros, Mária főhercegnő zöld, a toskani nagyhercegnő pedig ezüsttel himzett köpenyben fognak megjelenni.

* Haladni élet, tepszedni halál. Korunk szelleme a minden irányban való haladást követeli. Társas életünk fejlesztése, a társas életi egyletek felállításra, egyik főteendő, hogy a népek ereje kifejldésnek indulhasson. Minden eddigi szép intézményük mellett azonban még hiányzik valami városunkban, aminek pedig nem volna szabad elmaradni. Nem maradhat el, pedig azon okból, mert feladata kiválólag fontos és hatása megcáfoltatlanul a legátívabb. Azt mondhatná ugyan valaki, hogy számos intézményünk fentartása igénybe veszi minden erőnket,

s hogy minden újabb vállalkozás eredménytelen s az erőnek hasztalan elfecsérlése lenne! Nem uraim! A delej val, ha sulyát módjával fokozzák, csak nyer erejében. Aki egy meredek, hogy tetejére feljutni óhajt, annak nem szabad útközben megállnia, mert nem csak, hogy célját nem éri el, de állását sem tart-hatván meg vissza hanyatlak. — Így vagyunk uraim, társas életi intézményeink körül is. Addig kell a vasat verni: még melege: addig kell az üdvös eszmék kiviteléhez hozzá fogni, míg a lelkesülés lángja vígan lobog. — Az a valami minék még városunkban hiányoznia nem szabad, az „egy lövész-egylet.” Harcias nép vagyunk, így ismer benünket a világ, tehát előre állítsunk lövész egylet! Atalános véd-kötelezettségi törvényél fogva minden magyar ember katoná. Ha szeretjük a nemes férfihöz illő időtöltést: állítsunk mielőzt „lövész-egylet.” Itt állunk mi szegény magyar nép, be-ekelve két óriási nemzetség: a német és szláv közepebe. Még most esendőség van, de nem tudjuk, hogy mikor kelhet föl a vihar, s jaj nekünk, ha készenlennel talál benünket! Egy lövész-egyletben oly intézményt fognak birni, mely képes lesz erőnket, ügyességünket kifejleszteni, mely növeli a harcias érzületet, és megóv az elsatnyulástól. Lelekítsen benünket több város példája, melyek lövész-egylet dolgában meggyénkel és városunkat már régen túl szárnyalták. Előre ha akarat van, a kivétel felül nincs kétségünk, kivált ha ez ügyet városunk befolyásos férfiai magokéva tesszik.

* A vasutunk ügye, mint újabban értesülünk, abban a stadiumban áll, hogy tárgyalása a májusi ülészek alatt várható. — Kezsgető reménynek igen szép, de már annyira vagyunk e vasuti ügygyel, hogy örülni sem merünk.

* Vogel Gyula honvédszázados esküvője Kleszky Laura kisasszonnyal, tegnapelőtt díszes vendégereg jelenlétében ment véghez. — Kívánjuk, hogy a boldogság egén soha sem lássanak felleget.

* A május 5-ikén tartandó közgyűlésre anyi a beérkezett tárgy, hogy ezután itelve a gyűlés jóval tovább fog tartani 8 napnál.

* Besckereken egy „torna-egylet” van alakulóban. — Jó volna ezt mielőzt létesíteni, mert ez edzi a testet, s azoknál az egészségére nézve is nagy befolyással bír.

* A mostani szárazságot legjobban kimutatja a Tisza, melynek vize oly annyira csekély, hogy a rajta járó gőzcsok meneteiknél nem használhatják az átvágásokat.

* A folytonos szárazság miatt szántóvető-tők nagy aggodalmat vannak, miután a már hetek előtt elvetett tavaszi mag most is azon módon hever a földön. Az őszi vetésekben is nagy a kár; a repce már magot hajt, de hogy mennyire lesz ez kifejldve, azt majd megfogja mutatni a jövő.

* A n.-besckerei dohány-főzőszdében egy darab idő óta inperintens roz török-dohányt árulnak. A közönség általános panasza hallható a felett, hogy az a dohány, mely eddig 1 ft. 15 kr. volt, most 1 ft. 30 krral árulatik, és majdnem szíhatatlan. Mi nem tartozunk azon emberek közé, kik az elégedetlenség magvat szokták leteggetni, de itt a méltányosságot kell tekintetbe venni. Azért felkérjük a „Temesi lapok” t. collegáinkat, hogy e panaszsukat az illető újdonsági rovatába felvenni kegyeskedjék, mert így biztosan tudjuk, hogy az igazgatóságunk lesz tudomásá fölé.

* Városunkban egy csizmadia él, kinek szokása vevőket azzal csalogatni, „hogy az ő csizmáját az oroszlan megvághatja de szét nem tepheti, e napokban egy ternet csinált, és pedig 70 frtot. Az egészben az a különös, hogy 15 év óta rakja a lotteriat, és csak ez alkalommal nyert, de a pénznek sem vette más hasznát, mint hogy az ünnepek alatt folytonosan mulatott, egyik korcsmából ki a másikba be, még a 70 forint nem fogott el. Emléklük szegényt a németváros korcsmájában jól meg is verték. Ő is elmondhatja hogy ezt mindazon szerencsés szerencsélenség okozta.

* Egy fiatal embert, ki két év óta úgy élt városunkban, mint az ég madarai, a drága levegőtől, ki nappal rendes assosora, éjjel hálótársa a tekeasztalnak, ki sohasem tudta, hogy hol fognak számára délben teríteni s mit pénznek hittak azt csak hírből ismerté, e napokban azon fátum érte, hogy a kis-lotterian ternet csinált. E nagy szerencse oly nagy zavarba hozta szegényt, hogy örömeiben az utcán, midőn a nyert 165 ftot felvenni ment, a rescentot elvesztette. E szomorú dráma annyira zavarba hozta, hogy elhatározta, a Begának menni. El is indult, barátja, ki mindent elkövelet, hogy ez örült gondolatról lebeszélje, mindentül követte őt. A Bega-partra értek, itt kezét szorítottak egymással. — A halmi akaró egész új kabátot viselt, melyet bizonyosan valamelyik szabótól contora vásárolt. „Ha már csakugyan meg akarsz minden áron halmi,” mondá barátja, „legalább vevsd le ezt az új kabátot, úgy hiszem, mindegy a vize ugrani akár ezzel, akár nélkü?” E szavak annyira zavarba hozták a halmi vágóit, hogy lemondott komoly zándokáról, s nem ment a hullámoknak, de beállott egy ügyvédhez írónak, s becsülettel keresi jelenleg kenyéret. — Ezt csupán az új kabátunk lehet köszönni.

† Nagy-szent-miklósi gróf Nákó Kálmán cs. kir. kamarás, nagy-szt.-miklósi Nákó Berta grófné, szül. bobdai Gyertyánffy, Ő felsége Erzsébet császárné palotahölgye, és nagy-szt.-miklósi gróf Nákó Sándor illően tudják gyász elhunytát forrón szeretet anyjuk, illet. napa és nagyanyjuk méltóságos n.-szt.-miklósi Nákó Terézia grófnének, szül. Tolnay-Festetics grófné, ki 1873. évi kedden aprilis 8-án délelőtti 9 órakor, rövid szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 86.

évében az urban elszenderült. — A felejtetlen halott földi maradványai csötörtökön folyó hó 10-én fél 3 órakor, fognak a gyászhelyen: belváros, Wallfischgasse 8. sz. alatt ünnepe-lyesen beszenteltetni, azután az állami vas-pályán Nagy-Szent-Miklósrá átszállítatni s ott a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. — Az engesztelő szent misék csötörtökön f. hó 24-én, délelőtti 11 órakor fognak a sz. Ágostonhoz címzett udvari és városi plébánia templomban, úgyszinté pénteken f. hó 18-án és szombaton 19-én az összes kegyüri templomokban olvastatni. Bécs, 1873. april 8-án.

† Bátfai Trifunác Pál nyugalmazott minis-terisi tanácsos neje Adelstein-Janoty Wilhelmina urnó hosszas szenvedés után tegnapelőtt fél 8 órakor kimúlt. Temetése e folyó hó 18-án délutáni 4 órakor fog véghez menni Elleméren. Nyugodjanak békében porrai!

* Megint egy új biztosító intézet létre jötteről hallunk beszélni. Jó volna már egyszer ezeknél maradni, akiket úgy ismerünk, hogy elég garantált képesek nyujtani a biztosító közönség számára.

* Aradácson egy leányt annyira agyon öntöztek a fiatalok, hogy most betegségekben már néhány nap óta magánkülvli állapotban fekszik. Jó volna már ezt a régi öntöző szokást a főbíróknak betiltatni.

* Aradácson egy háromlábú felmet löt egy urasági csösz. — Jó lesz felkúldeni a muzeum természeti osztálya számára.

* Egy földesszony abban a reményben ringatja magát, hogy földjein jövöre rískást fog termeszteti. — Jó lesz, csak hogy a ciz-tromot el ne felejtse hozzá!

* Szegeden a várbeli törvényszék a jövő hó végén befogja fejezni teendőit. — Most a Renko-tele rablási ügyeket tárgyalja.

* Mosorinban egy izgatót e napokban jól megvertek, aki a congressusra már előre ajánlta magát megválasztatni. Ez azt hiszem elfogja mondhatni Avram urnak, hogy „rosz csillagok járnak.”

* A temesvári gyárudvar valószínűleg ismét más gazdát kap. Mint a „Tem. Ztg.” értesül, a vállalat jelenlegi tulajdonosa Baier úr, mult vasárnap eladta a gyárudvart 550,000 ftért a Szegeden székely délmagyarországi földhitelintézetnek. Valjon mikor jut e vállalat oly kezekbe, melyek azt a biztos felvirágzás elé terelni képesek lesznek?

* Nagy-Kikindáról írják, hogy a kincstári földek miatt a már nyugodt kedélyeket, egy pár zavarosban népszerűséget hajhászó egyén ismét felakarja zavarni. Jó volna e tárgyat mielőzt érdemlegesen elintézni, hogy valahára normalis állapot léphessen életbe.

* Mihajlovics József zágrábi érsek f. hó 12-én Budán kelt körlevelében tudatta érseki megyéje papságával abbeli nagyielkü elhatározását, miszerint azon lelkeszek, kiknek jövedelme 500 ftot el nem ér, úgyszintén a szüken díjazott káplánok fizetésének jobbitása céljából saját érseki jövedelméből 10,000 ftot ajánlott föl évenként. Ugyancsak ezen körlevelében tudatja, hogy a zágrábi főkáptallal egyetértésben elhatározta, hogy a nevezett káptallan jövedelméből évenként 5000 ft, mint szintén folytonosan betöltetlenül hagyandó nagy kanonoki állomás évi jövedelmei szintén a mon-dott célra fordíttassanak.

* Matejko János hirneves festő valószínűleg Prágában telepedik meg állandóan. Az ottani hazai műbarátok egylete egyhangul megválasztotta Matejkot a prágai festő akadémia igazgatójává évi 3000 ft. fizetéssel. Matejko a maga részéről elfogadta az ajánlatot és csak rövid határidőt kért, hogy családjával értekezzen. Így nagyon valószínű, hogy a hirneves festő a cseh főváros állandó lakójává lesz.

(Magas vendégek Bécsben.) A császár az összes európai fejedelmeket meghívta a bécsi világkiállítás megemlézésére; a feleletek most érkeznek a megérkezés és a bécsi tartózkodás pontos meghatározásával. Legujabban a német császár válaszolt, egész határozottan kijelentvén, hogy június 15-én érkezik Bécsbe, és 12-14 napot szándékozik ott tölteni. A német császár elutazása előtt, június 20-25-ike között az orosz czárt várják Bécsben, ki szintén két hetet szándékozik ott tölteni. Vajjon Gortsakoff herceg Sándor czár kíséretében lesz-e, az még nincsen elhatározva.

* A bécsi világkiállítást mint tudjuk, a porosz korona-herceg s Felsége is megfogja látogatni. A „Reform” írja, hogy ez alkalommal a torontali németeket is megfogja látogatni. — Ugyan mit keresne itt közöttünk ő Felsége.

* Beodrán egy elköltő szerleányi választó vízzel megmérgezte magát. Öngyilkosságának oka, mint biztosan állítják, családolt szerelem volt. Halála a mérgezés után csak 3 hét múlva következett be. Írtóztatót kinokat szenvedhetett.

* („Magyar írók albuma.”) Ez czime egy 21 ivnyi kötetnek, mely Vutkovich Sándor, gymn. tanár tollából Pozsonyban jelent meg. A kötet magyar írók élet- s jellemrajzait tartalmazza, a XV. századtól kezdve a legujabb korig. Ára 2 ft. 50 kr. A művet a szerző gr. Zamovski Józsefnek ajánlá.

* (Esketés tréfából.) Igen komoly következményekkel egybekötött tréfa történt Pittsburgban, Pennsylvániában, mint az ottani hírlap meséli. Egy While nevű massachusettsi lelkész, ki felittas állapotlan barangolt az utczákon, megállt a Western szálloda előtt, s ajánlkozott az ott levő vendégek mulattatására. Miután a jelenlők közül senki sem tudta, hogy pappal van dolguk, készeknek mutatkoztak a tréfára s játékból házassági kötetet ajánlottak. Egy fiatal hölgy és egy úr a társaságból a völegény és menyasszony szerepére vállalkoztak, s a pap nagy ünnepelességgel végzte a szertartást. A szertartás végeztével pedig kijelenté,

hogymint pap végző az esketést, a völgy és mennyasszony házasársakká lőnek, kiket csak a halál választ el egymástól. Lehetetlen leírni az ezután következő jelenetet. A két fiatal egyen soha sem találkozott egymással az előtt az életben, s így nem is ismerhették egymásnak előéletét és természetét. Rögön a plébánosért küldöttek, ki bár részvételül nyilatkozott a sors e véletlen szeszélye iránt, nem tehetett egyebet, mint constalálta a házasság érvényességét. A szencsellen pár barátai őszinte sajnálkozása mellett távoztak.

(Gymnasium nők számára.) Grácban október elsejével egy Gymnasium nyílik meg nők számára. A gráci egyetem és műegyetem tanárai vállalták el az új intézet tantervét, az eddig érkezett hírek szerint az ó-classicus nyelvek nem adatának elő kötelezőleg, ellenben az angol és francia nyelv mindenre kötelező volna; azonkívül a tananyagot nyújtanak: a német nyelv és irodalom, történelem, földrajz, természettudományok és elemi mennyiség. E gymnasium 6 évfolyamból állana. Nagyon kívánatosnak tartjuk, hogy a nők szellemi kiképzéséről jobban gondoskodjanak a tanügyi hatóságok, mint az eddig történt; elmellőzhetlenek tartjuk, hogy a néptanoda fölé egy 6-8 évfolyamu tanoda állítassék, melyben a nők a korunknak megfelelő tudományos művelődést megszerezhessek, mindazonáltal elhibáztunk tartunk minden oly intézetet, mely azt a kicsiny körülményt téveszti szem elől, hogy a nőket nem az egyetem, vagy műegyetem számára, hanem mindenekelőtt családjuknak neveljük. Felünk, hogy a gráci műegyetem szintén e hibába esik.

* Berlinben 26,000 szolgáló van, a kiknek valahányszor szolgálati helyüket változtatják, 7 porosz garast kell a pénztárba fizetni. Miután

e fizetésekből évenként 60,000 tallér jön össze egy lap kiszámítá, hogy minden szolgáló az ő helyét évenként legalább tiszser változtatja. — No már mi nem adnánk ily számításokra a fejünket.

(Saint Marc Girardin meghalt.) A mai Franciaország egyik legkiválóbb irodalmi és publicistikai egyénisége Saint Marc Girardin, távirati jelentés szerint e hó 12-én gutaütés folytán hirtelen meghalt. Született 1801-ben, 1827-ben mint felső tanodai tanár és a „Journal des Debats“ munkatársa lépett föl; a francia akadémianál gyakran nyert jutalmakat és kitüntetések. 1830-ban Németországban és Ausztriában utazott, hogy ott a felső tanodák szervezetét tanulmányozza, mely alkalommal Berlinben Gans és Hegellett érintkezvén a németországi bölcsészeti mozgalmakkal ismerkedett meg; 1834-ben a francia költészettan tanára lett a Bourbonne-ban; mint Haute Vienne képviselője a politikai térre lépett, hol gyakrabban tüntette ki magát tanügyre vonatkozó jelentéseivel, Fülöp Lajos trónbeszédjeire készített válaszfelirataival és a keleti ügyek iránti meleg érdeklődése által. — Mint hírlapíró ékes írálya, finom satyrja és sokoldalúsága által tűnt ki; a „Journal des Debats“ egyik legjobb munkatársa volt, hosszú évek során a szerkesztőség tagja volt és csak a legutóbbi időben vált meg a laptól egy a lapszerkesztő és az orleanisticus jobbközép között kiütött viszály folytán; e lépése annak idején nagy feltűnést okozott. Mint egyetemi tanár nagy hatást gyakorolt hallgatóira. Irodalmi ügyek felett igen vonzó és alapos előadásokat tartott, melyekben látszólagos ártatlansággal igen éles célzásokat intézett kortársai és azok tettei ellen, miáltal neki, mint kevés más tanárnak, sikerült hallgatóit a legmulattatottabb modorban oktanni és lebi-

lincselni. 1844 óta a francia akadémia tagja volt. A köztársaságot épen nem kedvelte a császársággal szemben csak figyelő magatartást tanúsított, a nélkül, hogy vele határozottan szakított volna. A jelenleg ülésező nemzetgyűlésben az orleanista pártnak egyik legtehtélyesebb és legtehtélyesebb tagja volt és a társaságban és hírlapokban egyaránt kardoskodott Fülöp Lajos ügye mellett, mely halála által igen érzékeny veszteséget szenvedett.

(Egy indiai fejedelem temetése.) Mult február hó 18-án halt meg Indophore fejedelme. Maharajah-Takht-Singh 52 éves korában 28 évi kormányzás után. Hullája másnap arannyal gazdagon hímzett ruhába öltöztetett és 100,000 tallér értékű ékszerekkel díszített fel. Őő helyzetben aztán kivitték a máglyához. A gyászmenet élén két elefánt lépdelt 85,000 tallérnyi arany és ezüst pénzzel terhelve, mely minden száz lépésre szétszórtatott a néptömeg között, mely rémitő kapkodást és dulakodást okozott. A fejedelem hullája ékszereivel és a gazdag cachemir shawlokkal feltételezett a nagy famáglyára, mire a bramínok ima kíséretében meggyújták a tüzet, mit a nagyszámu körülálló egertrázó rivása követett. Nehány percz alatt elhamvadt a holttest. Azon naptól fogva, hogy a fejedelem meghalt 5000 pap kapott ingyen élelmezést a fejedelmi palota kapuinál. Az összes népesség pedig minden kaszkülönbség nélkül a gyász jelcül leborotváltatta szakállát és haját. Az elhunyt fejedelem számos nejei és ágyasai is — régi szokás szerint — a máglyán akarták magokat megégettetni, de az angol kormány beavatkozása meghiúsította a barbarismust. A trónörökös neve Rajah Sasvant Sing Bahadur. Mint Indiából írják, igen felvilágosult ember.

Idegenek névsora

1873. évi április 9-től bezárólag 16-ig.

Pest városa szálloda:

Kleming J., földbírtokos, Ellemér. — Bogdanovits V., földbírtokos, Párdány. — Kohn Ignác, kereskedő, Debelyaca. — Stojanovits és Jakab, kereskedők, Debelyaca. — Guszta Elias, kereskedő, Rajna-Porosországi. — Istvánffy I., ügyvéd, Tör.-Beese. — Ehrmann A., kereskedő, Bécs. — Huss János, Bega-szabályozási mérnök, Szerb-Ittebe. — Reiss A., ker. utazó, Pest. — Mayer E., gardász, Török-Beese. — Waschlinger F., építész, Csurg. — Grünberg J., cs. k. 46. sz. sorszedbéli főhadnagy, Szeged. — Vogl A., magányzó, Temesvár. — Sterbecky N., magányzó, Temesvár. — Jofe G., kereskedő, Pest. — Hadzsits M., mérnök, Nagy-Kikinda. — Bunyevatz K., ügyvéd, T.-Beese.

Magyar király szálloda:

Vogel Gusztáv, kereskedelmi utazó, Prága. — Handshuh Karolin, termény-kereskedő, Zsombolya. — Kraft Károly, kereskedő, Fehértemplom. — Klein Nándor, puska-műves, Pozsony. — Heumann A., gazdász, Beese. — Fránl J., kereskedő, Bega-Szt.-György.

Korona szálloda:

Voitl János, cs. k. főhadnagy, Verseez. — Pavlov János, cs. k. főorvos, Temesvár. — Slova H. P., kereskedő, Bécs. — Klein Mór, ker. utazó, Pest. — Petrovits Pál, cs. k. alezredes, Mitrovitz. — Scharmann S., kereskedő, Bécs. — Haldek Péter, Pest. — Steiner M., kereskedő Modos. — Horváth Pál, Zenta. — Varga Péter, jegyző, Futak. — Singer Lipót, ker. utazó, Bécs. — Krausz Mór, ker. utazó, Pest. — Gaal Péter, kereskedő, Pest. — Walter H., kereskedő, Fiume. — Hilitz Károly, kereskedő, Bécs. — Schönberg Lipót, kereskedő, Zenta. — Stankovits és Joviesin János, Belgrad. — Kolits János, Buda. — Erb József, földbírtokos, Cservenka. — Hohber L., kereskedő, Pest. — Kolbert Jenő, Pál és Nándor, Zombor. — Szivorcevits Károly, Zombor. — Mdr. Heim Péter, Zombor. — Hofis Károly, mézáró, Baja. — Perter Piza, pék, Baja. — Stankovits István, kereskedő, Zombor. — Reinert Károly, kereskedő, Irigy.

H I R D E T É S E K.

2980. sz. váltó 1872.

(3*)

Czimbejegyzés.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék váltó osztályánál 1872. évi június 20-án a kereskedelmi egyéni cégek jegyzékébe bekebleztetett „Jacob Messinger“ cég-birtokos Messinger Jakab váltó üzér Nagy-Beckereken.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék váltó-osztályának 1872. évi július 3-án tartott váltói ülésből.

Várady M.,
kir. törvényszéki elnök.

4272. sz. váltó 1872.

(3*)

Czimbejegyzés.

„Wilhelm Eckstein“ nagy-beckereki kereskedő cége, a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék váltó osztályánál 1872. évi augusztus 24-én az egyéni cégek jegyzékébe bekebleztetett.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszéknek, mint váltóbírósnak, 1872. évi szeptember 7-én tartott üléséből.

Várady M.,
kir. törvényszéki elnök.

2141. szám váltó 1872.

(3*)

Czimbejegyzés.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék váltó osztályánál 1872. évi május 15-én a kereskedelmi egyéni cégek jegyzékébe bekebleztetett „M. Rothmiller“, cég-birtokos Rothmiller M. ruhakereskedő Nagy-Beckereken.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék váltó-osztályának 1872. évi június 1-én tartott váltói ülésből.

Várady M.,
kir. törvényszéki elnök.

937. sz. 1873.

(3*)

Árverési hirdetés.

A n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételik, miszerint Dávid Manó kérelmére, Mihajlov Atym neve alatt a szerb-elleméri 160. sz. tjkvben felvett 1/3 kullek 2/3-nak 1332 ftra becsült felére, ugy a szerb-aradáci 295. sz. tjkvben felvett 1/2 teleknek 1864 ftra becsült felére a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a helyszínén illetőleg a szerb-aradáci községhezánál leendő eszközlése végett az első árverés határideje 1873. évi május 6-ik, a második pedig június 6-ik napjára, mindig délelőtti 10 órákor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviseltetésök végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. § értelmében e hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Stankovits György kir. törvényszéki bíró jelentése bevarása mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873-ik évi márczius 19-én tartott ülésében.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

933. sz. 1873.

(3*)

Árverési hirdetés.

A n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy Iszakov Szima és Iszakov Bránko kérelmére, Nemesev szül. Mijatov Kata tulajdonához tartozó mellenczei 803. sz. tjkvben körülírt 1302 ftra felbecsült birtok részére névze a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a helyszínén illetőleg a mellenczei községhezánál leendő eszközlése végett az első árverés határideje 1873. május 9-ik, a második pedig június 10-ik napjára, mindig délelőtti 10 órákor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt a kiküldöttől megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviseltetésök végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. § értelmében e hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Mártánovich János kir. bir. végrehajtó, jelentése bevarása mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi márczius 19-én tartott ülésében.

4715. sz. ex 1872.

(1*)

Hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy Drapos Pál kérelmére Joannovits Grubits Naumnak a t.-becei 400. sz. tjkvben 393. össz. sz. a felvett 1135 ft. o. é. kiküldési árul szolgáló házból álló ingatlan vagyonának bírói árverés útján leendő eladására II-ik határidőül 1873. évi ápril 25-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki mely alkalommal a birtok kiküldési árón alól is el fog adatni.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának N.-Beckereken, 1873. évi január 29-én tartott ülésében.

83. sz. b. v. 1873.

(3*)

II. árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának f. évi február 19-én 4401. tk. 1872. sz. alatt kelt végzése folytán közhírré tételik, hogy Pretz József részére 160 ft. és jár. erejeig Toschity Tósának 370 ftra becsült tárrási 7-ik tjkvnyi számú ingatlanága eladása végett f. é. ápril 5-ik napjára kitűzött árverés sikert nem eredményezvén, második május 6-ik napja délelőtti 10 órákor a már közzétett feltételek mellett Tárrás községhezánál meg fog tartatni.

Kelt Nagy-Beckereken, 1873. évi ápril 5-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

287. sz. b. f. 1873.

(3*)

Hirdetés.

Folyó évi 218. bftó számú ítélettel Krsztin Todor kláryai lakóstól elkobzott mintegy 18 ftrót érő és K. B. betűkkel ellátott pecsét arany gyűrű f. évi május 14-én

reggeli 9 órákor a zombolyai község városhezánál nyilvános árverésen a mennyiben addig tulajdonosa nem jelentkezik fog eladatni.

Kelt Zsombolyán, 1873. évi ápril 5-én.

Vuchetich György,
kir. járásbíró.

419. sz.

(3*)

Pályázat.

A nagyméltóságú m. kir. belügyministerium folyó évi február 8-án 3938. számú magas rendeletével megengedni méltóztatott, mikép Urményhaza nagyközségge alakulhasson, ennek folytán az ujonnan felállítandó jegyzői állomásra, melylyel évenként szabad lakás, 400 ft. készpénz, 4 öl keményhasáb tűzifa, 4 öl szalma és 2 hold szántóföld fizetés van összekötve, a pályázat megnyitilik avval, hogy a választás folyó évi ápril 21-én Urményhazán a községhezánál fog megtartatni.

Felhivatnak ennélfogva a pályázni szándékozók, hogy folyamodásukat az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 83. §-ok értelmében felszerelve, a választás előtti napon nálam nyujtsák be.

Bánlakon, 1873. évi márczius 25-én.

Milutinovits Sándor,
szolgabíró.

468. sz. 1873.

(3*)

Pályázat.

Novák István partosi községi jegyző lemondása következtében a jegyzői állomásra mellyel évenként természetben szabad lakás, 200 ft. készpénz, 25 ft. irodai altalány, 40 p. m. kenyér-búza, 10 p. m. szemes kukoricza vagy árpa, 8 öl kemény tűzifa hasáiban, az iroda fűtését is bele értve és 12 font mly-gyertya javadalmazás van összekötve a pályázat megnyitilik avval, hogy a választás f. é. május 15-én Partos községhezánál fog megtartatni. Felhivatnak ennélfogva a pályázni szándékozók hogy folyamodásaikat az 1871. évi 18. t. cz. 74. és 83. §-ok értelmében felszerelve, a román nyelv tudását kitüntetve a választás előtti napon benyujtására.

Kelt Bánlakon, 1873. évi ápril 2-án.

Milutinovich Sándor,
szolgabíró.

309. sz. k. 1873.

(3*)

Pályázat.

Szerb-Aradác község-jegyzőjének elhalálása folytán az üresedésbe jött jegyzői állomásnak az 1871-ik évi XVIII. t. cz. 83. §. értelmében választás utján betöltése folyó évi ápril 22-ik délelőtti 9 órára tüzetik ki.

A fizetés és egyéb járandóság, készpénzben 600 ft., uti általányban 40 ft., szabad lakás s a községhez telkén létező kerü felől áll, továbbá szerződés szerkesztésért 3 ft., végrendelet 2 ft., bizonyítvány 1 ft., kötelezvény 50 kr., marhajárlatért 10 kr.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni szándékoznak, s kik a magyar s szerb nyelvet szóval és írásban bírják, hogy ebbeli folyamodványaikat a választást megelőző napig Sz.-Aradác község-eljáróinál nyujtsák be.

Kelt N.-Beckereken, 1873. évi ápril 1-én.

Bakalovits Ágoston,
szolgabíró.

Felhívás.

Jog-tanulmányokat végzett ifju, vagy gyakorlott jogász, a nagy-beckerek-párdányi kir. kincstári uradalmi ügyési hivatalnál, tisztességes fizetés mellett azonnal alkalmazást talál.

Jelentkezhetni szóval vagy írásban itt Nagy-Beckereken a kir. kincstári ügyési hivatalnál.